

TLAČOVÉ KOMUNIKÉ Č. 130/23

V Luxemburgu 5. septembra 2023

Rozsudok Súdneho dvora vo veci C-137/21 | Parlament/Komisia (Oslobodenie od vízovej povinnosti pre štátnych príslušníkov Spojených štátov)

Komisia nebola povinná pozastaviť oslobodenie od vízovej povinnosti pre štátnych príslušníkov Spojených štátov z dôvodu nedostatku reciprocity v tejto oblasti

Komisia totiž má k dispozícii priestor na politickú voľnú úvahu, aby rozhodla, či je takéto pozastavenie vhodné, ak tretia krajina uplatňuje na štátnych príslušníkov jedného alebo viacerých členských štátov vízovú povinnosť

Cieľom práva Únie je zabezpečiť úplnú vízovú reciprocitu. Preto v zásade len tie tretie krajiny, ktoré oslobodzujú od vízovej povinnosti všetkých štátnym príslušníkom členských štátov Únie, môžu takéto oslobodenie získať aj pre svojich vlastných štátnych príslušníkov. Ak sa však tretia krajina, na ktorú sa takéto oslobodenie vzťahuje, rozhodne v istom čase zaviesť vízovú povinnosť pre štátnych príslušníkov jedného alebo viacerých členských štátov, Komisia má k dispozícii voľnú úvahu, aby rozhodla, či je opodstatnené toto oslobodenie pozastaviť. Z toho vyplýva, že nie je automaticky povinná pristúpiť k pozastaveniu oslobodenia od vízovej povinnosti pre štátnych príslušníkov dotknutej tretej krajiny. Súdny dvor preto zamietol žalobu na nečinnosť podanú Európskym parlamentom proti Komisii. Parlament sa domáhal určenia, že Komisia mala dočasne pozastaviť oslobodenie od krátkodobej vízovej povinnosti pre štátnych príslušníkov Spojených štátov, keďže táto krajina zaviedla vízovú povinnosť pre bulharských, chorvátskych, cyperských a rumunských štátnych príslušníkov.

Otázka, či štátni príslušníci danej tretej krajiny potrebujú víza na prekročenie vonkajších hraníc členského štátu, je na úrovni Únie upravená jednotne. Normotvorca Únie, teda Európsky parlament a Rada, totiž prijali nariadenie¹, v ktorom sa uvádza zoznam tretích krajín, ktorých štátni príslušníci potrebujú víza, a krajín, ktorých štátni príslušníci sú od vízovej povinnosti oslobodení.

V prípade, že sa tretia krajina, ktorej štátni príslušníci sú oslobodení od vízovej povinnosti, rozhodne zaviesť takúto povinnosť pre štátnych príslušníkov jedného alebo viacerých členských štátov, nariadenie stanovuje „mechanizmus reciprocity“, ktorý má niekoľko stupňov a umožňuje konať solidárne na úrovni Únie. Niektoré z týchto úkonov sú delegované na Komisiu, ako napríklad dočasné pozastavenie oslobodenia od vízovej povinnosti.

Na štátnych príslušníkov Spojených štátov sa uvedené oslobodenie vzťahuje. Vzhľadom na to, že táto tretia krajina uložila vízovú povinnosť štátnym príslušníkom Bulharska, Chorvátska, Cypru a Rumunska, však Parlament v októbri 2020 vyzval Komisiu, pričom podobnú výzvu formuloval aj v roku 2017, aby toto oslobodenie dočasne

¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1806 zo 14. novembra 2018 uvádzajúceho zoznam tretích krajín, ktorých štátni príslušníci musia mať víza pri prekračovaní vonkajších hraníc členských štátov a krajín, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od tejto povinnosti (Ú. v. EÚ L 303, 2018, s. 39)

pozastavila. Parlament usúdil, že Komisia má na základe nariadenia povinnosť tak urobiť. Komisia považovala pozastavenie sporného oslobodenia v danej fáze za nevhodné, najmä z dôvodu nepriaznivých politických a hospodárskych dôsledkov, ktoré by takéto pozastavenie mohlo mať pre Úniu. To viedlo Parlament k podaniu žaloby na nečinnosť proti Komisii na Súdny dvor Európskej únie.

Súdny dvor rozhodujúci vo veľkej komore svojím dnešným rozsudkom žalobu Parlamentu zamietol.

Podľa tohto nariadenia totiž **Komisia nie je povinná automaticky pozastaviť oslobodenie, ale má v tejto súvislosti priestor na politickú voľnú úvahu**. V tomto zmysle musí Komisia zohľadniť tri kritériá:

- výsledok opatrení, ktoré prijal dotknutý členský štát s cieľom zabezpečiť bezvízový styk s dotknutou treťou krajinou,
- kroky ktoré sama prijala spolu s orgánmi dotknutej tretej krajiny najmä v politickej, hospodárskej a obchodnej oblasti s cieľom obnoviť alebo zaviesť bezvízový styk pre štátnych príslušníkov členských štátov,
- dôsledky pozastavenia oslobodenia od vízovej povinnosti pre vonkajšie vzťahy Únie a jej členských štátov s dotknutou treťou krajinou.

Súdny dvor poukazuje na to, že Komisia zohľadnila tieto tri kritériá, keď dospela k záveru nepozastaviť oslobodenie od spornej vízovej povinnosti. Komisia najmä usúdila, že v prípade vzťahov so Spojenými štátmi by pozastavenie oslobodenia od vízovej povinnosti mohlo mať významný negatívny vplyv na celý rad politík a sektorov.

Komisia preto dospela k záveru, že nie je povinná pozastaviť oslobodenie od vízovej povinnosti pre štátnych príslušníkov Spojených štátov, pričom neprekročila svoju mieru voľnej úvahy, a tak jej nemožno vytýkať nečinnosť.

UPOZORNENIE: Žaloba na nečinnosť umožňuje preskúmať zákonnosť nečinnosti inštitúcií Únie. Možno ju podať až po tom, ako bola dotknutá inštitúcia vyzvaná, aby konala. Ak sa konštatuje nezákonnosť nečinnosti, musí príslušná inštitúcia ukončiť nečinnosť prijatím vhodných opatrení.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie a zhrnutie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.

Zostaňte v spojení!

